

Tarih: 14.03.2012
Sayı: 326

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ankara'nın Cumhuriyetin ilanı sürecinde üstlendiği rol ve başkentlik işlevini üstlenmesi ardından yüklendiği görev ve sorumluluklarla doğru orantılı olarak, süre içinde İç Anadolu bölgesinin en büyük kenti ve ülkenin nüfusu en yüksek ikinci kenti haline gelmiştir.

Ankara'nın 1927-1975 döneminde sürekli ve kararlı bir büyüme gösterdiği, bu büyüme eğiliminin 1980'den sonra yavaşladığı görülmektedir.

Bu durum, Başkente olan göçün görece azalması ve ülkede yeni çekim unsuru olabilecek yerleşimlerin ön plana çıkmasıyla açıklanabileceği gibi, Ankara ili içindeki ilçelerin bir bölümünün de bazı Sosyo-ekonomik gelişmelere sahne olmasıyla açıklanabilir.

Ankara'nın diğer illerden aldığı göçün büyük bir kısmı kentten kente ve kırdan kente şeklinde gerçekleşmektedir. Ankara'da en yoğun biçimde ilçe merkezlerinden il merkezine göç yaşanmaktadır. Bunun sebebi, metropoliten kentteki çalışma alanlarının fazlalığı ve daha yüksek yaşam kalitesi-standardı yakalayabilme umudu olarak açıklanabilir.

Ankara ili içinde yaşanan göç hareketleri irdelendiğinde, ilçe merkezinden il merkezine olan göçlerin en önemli unsur olduğu görülmektedir. Bunu, köylerden il merkezine olan göç hareketleri izlemekte, il merkezinden köylere ve ilçe merkezine olan göç hareketlerinde de geçmiş dönemde önemli bir hareketlenme görülmektedir.

Son dönemde yaşanan göçlerin bir ilave konfor arayışından kaynaklanmadığı açıktır. Aksine, yoksullaşmaya dayalı bir büyük çaresizliğin ve bunalımın etkisiyle bir savrulma olarak ifade edilebilecek bu göç olgusudur yaşanan. Göç alan metropoliten ilçelerin bu göçü rahatça kucaklamış olduğunu, sorunlara çareler barındırdığını söylemek olanağı da bulunmamaktadır. Göçen, yoksulluğunu, bunalımını, çaresizliğini yüklenip gelmekte ama büyükşehir onlara herhangi bir çare sunmamaktadır

Bu tarihten sonra merkez ilçe örgütlenmesine son verilmiş, 1983 yılından sonra 3030 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesiyle, bu ilçelere Keçiören ve Mamak ilçeleri eklenmiş, 1980'li yılların sonundan itibaren, Sincan, Etimesgut ve Gölbaşı ilçelerinin katılımıyla 8 ilçeli bir metropoliten kent oluşmuştur.

2004 yılında bu 8 ilçeye 50 km.lik yarıçap içinde kalan 7 ilçe daha eklense de, bu ilçelerin kırsal ve yarı kırsal yapıları ve kentsel sistemle ilişkileri, büyükşehir belediye sınırının tamamının metropoliten kent olarak yorumlanmamasına yol açmıştır.

Ankara ilçeleri 2010 ve 2011 yılları nüfus artışı incelendiğinde Ankara nüfus artışının büyük ölçüde Ankara dışından alınan göçlere bağlı olduğu görülür, En çok göç alan ilçelerin başında Çankaya, Etimesgut, Sincan, Keçiören, Pirsaklar ilçeleri gelmektedir.

2000-2011 yılları arasında yaşanan göçlerin yol açtığı nüfus düşüklüğü ilçeler itibariyle şöyledir:

Haymana: 21.382 azalışla 54.087'den 32.705,

Şereflikoçhisar: 23.057 azalışla 59.128'den 36.071,

Nallıhan: 10.326 azalışla 40.677'den 30.351,

Ayaş: 8.073 azalışla 21.209'dan 13.166

Balâ: 20.853 azalışla 39.714'den 18.861 olmuştur.

Bütün ilçelerimizdeki sorun karakteristik özellikler bakımından aynı olup örnek olarak Haymana ilçemizi değerlendirdiğimizde;

Son on yılda 54.087'den 21.382 azalıp, 32.705'e düşerek göç veren ilçelerin başında yer alan Haymana İlçesi köylerinden Ankara'ya göçen nüfus sayısı son bir yıl içinde 1.181 kişidir.

Haymana kırsalında hayvancılık ve çiftçilik cazibesini yitirmiştir. Hayvanını ve toprağını yitiren köylü, iş bulmak umuduyla soluğu Ankara'da almıştır.

Ankara'ya göçen yurttaşlarımızın iş ve geçim sıkıntısını çözemedikleri açıktır.

Haymana köylerindeki okullarda göçe bağlı olarak öğrenci sayısının düşmesi sonucu ilçe köylerinde Taşımali Eğitime geçilmiş bulunmaktadır.

Yine göçün bir sonucu olarak Haymana İlçesinin İl Genel Meclisi üye sayısı 4'ten 3'e düşmüştür.

1980 öncesinde toprağından ve hayvancılıktan elde ettiği gelirle refah içinde yaşayan, çocuğunu memuriyete göndermeyen Haymanalı, 2010'lu yıllarda aç ve yoksul kaldığı köyünden gözünü karartıp kendini Ankara'ya atmak durumunda kalmıştır.

Bütün bu nedenlerle, göçü geriye çevirmek imkânı dahil, köylerden kente göçü durduracak, köylüyü kırsalında eski refah günleriyle buluşturacak çözüm yollarının bulunması bakımından Anayasa'nın 98. Ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105. maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Levent GÖK
Ankara Milletvekili ①

Ihsan Kalkavan
Samsun ③

Sergin Sarıhanlı
İST M

Ali Rıza Öztürk
Mersin MV, ④

Haydar Arslan
Kocaeli ⑤

Aliyücel
Hizmetçi
İstanbul MV

Gürkan AKAR
Ankara MV, ⑥

SARINE ÖZ
MANİŞA MV, ⑦

CELAL DİNLER
İstanbul Milletvekili ⑧

Ihsan ÖZKES
İstanbul MV, ⑨

	ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
①	Mahmut Tal	TST	
②	Salih Fırat	Adıyaman	
③	Haluk Erol	İstanbul	
④	R. Kerim ÖZKAN	BURDUR	
⑤	Namık Hancıoğlu	Balıkesir	
⑥	Abdülhamit Ahmet	Balıkesir	
⑦	Rahmi Aslan TÜRKi	İzmir	
⑧	Kadir Bekir Öztürk	İST	
⑨	Ali SARIBAŞ	Qaradag	
⑩	Hasan Mehmet Hacıoğlu	Balıkesir	
⑪	Salihattin KADARHİTÖĞRÜ	Giresun	
⑫	Ramiz Topal	Riz	
⑬	Ali Özgündüz	İST	
⑭	Mehmet S. Kesimoglu	K.ELİ	
⑮	Recep Gürkan	Edirne	
⑯	Mehmet İsmail	Görsön	
⑰	A. Volkan Canaklıoğlu	Trabzon	
⑱	Bolent Tezcan	Aydın	
⑲	DOĞAN ŞAFER	NİĞDE	
⑳	M. SERDAR SOYDAN	GAMAKKALE	
㉑	Musa Gani	İzmir	
㉒	Ali Haydar ÖNER		İsparta MV.